

Scenariusz panelu warsztatowego

Temat	<i>Komunikacja twarzą w twarz – jak wyrażamy znaczenia?</i>
Rodzaj zajęć	warsztatowe
Cele	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Refleksja nad cechami charakterystycznymi komunikacji bezpośredniej oraz porównanie jej z wybranymi formami komunikacji zapośredniczonej medialnie. ❖ Rozpoznanie warunków skuteczności komunikacyjnej oraz funkcji językowych i niejęzykowych zachowań w zakresie komunikacji bezpośredniej i zapośredniczonej. ❖ Kształcenie umiejętności krytycznej oceny wybranych zjawisk komunikacji <i>face to face</i> i <i>interface to interface</i>.
Przebieg zajęć	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Wprowadzenie. ❖ Uczestnicy (dwuosobowe grupy) tworzą krótkie wypowiedzi (140 znaków, długość <i>tweetu</i>), w których wyrażają swoje opinie na wybrane tematy (wyświetlone propozycje tematów). Powinny one dotyczyć ważnych społecznie zagadnień, które są dyskusyjne, np. <i>Bliskich osób nie należy krytykować a akceptować; Kary stosowane wobec dzieci świadczą o braku wyobraźni rodziców, którzy je stosują; Zwierzęta są naszymi braćmi mniejszymi, należy im się szacunek; Kompromis to nic innego, jak wybór mniejszego zła – nie gódźmy się na nie; Jeżeli często idziesz na ustępstwa, pokazujesz, że jesteś słaby/słaba.</i> ❖ Dyskusja, uczestnicy wskazują trudności, które pojawiały się w związku z zadaniem; formułują wnioski dotyczące wpływu formy wypowiedzi na jej treść. ❖ Uczestnicy ćwiczą rozpoznawanie elementów zachowań językowych i niejęzykowych mających wpływ na skuteczność komunikacyjną – analiza wypowiedzi wybranych uczestników podczas ćwiczeń (wykonują je ochotnicy, pozostali obserwują werbalne i pozawerbalne zachowania mówiących, notują spostrzeżenia). ❖ Dyskusja i wnioski dotyczące skuteczności komunikacyjnej – co może ją warunkować – oraz funkcji

	<p>niejęzykowych zachowań w tworzeniu znaczeń. [Skuteczność komunikacyjną 1) <u>werbalnego trybu semiotycznego</u> warunkują m.in. precyzja słowa, zrównoważone tempo wypowiedzi (płynność), ograniczona liczba dygresji (jeśli się pojawiają, ich funkcja jest pragmatycznie uzasadniona), logika i wewnętrzna spójność wypowiedzi, brak błędów stylistycznych, leksykalnych itp.; 2) <u>trybu pozajęzykowego</u> warunkują m.in. naturalna, niewymuszona gestykulacja towarzysząca wypowiedzi – gesty semantyczne, niewielka liczba gestów adaptacyjnych, utrzymywanie kontaktu wzrokowego (np. jeżeli zwracamy się do kilku, kilkunastu osób, spojrzenia nie koncentrujemy jedynie na wybranych osobach)].</p> <p>❖ Podsumowanie – plusy i minusy obu typów komunikacji [przy uwzględnieniu faktu relatywnego charakteru plusów i minusów. Przykładowo: <u>komunikacja bezpośrednia</u>: (+) możliwość obserwacji zachowań niejęzykowych rozmówców i interpretacji znaczeń wyrażanych za pomocą gestów, spontaniczność, osadzenie w tu i teraz; (-) wymaga niekiedy umiejętności trafnego i szybkiego ripostowania, ogranicza możliwości ukrycia emocji; <u>komunikacja zapośredniczona</u> (portale społecznościowe, komunikatory): (+) możliwość dłuższej refleksji i odpowiedzi w dogodnym momencie, możliwość opanowania sposobu wyrażania emocji, np. irytacji, wyrażanie wybranych treści za pomocą obrazu; (-) możliwość projektowania wypowiedzi (ograniczona spontaniczność), nieporozumienia będące wynikiem niewłaściwie wyrażonych treści (błędy, skrótowość języka), a co za tym idzie, dłuższy czas potrzebny na prostowanie nieporozumień, utrudniona polemika na ważne tematy za względu na czas poświęcony na zapisywanie odpowiedzi].</p>
Czas trwania	1 godzina